

PORUSZAJĄCY (4) *part praes act*

o oraz a jasne.

sg m N poruszający (2). ◇ G poruszając(e)go (1). ◇ [f A poruszającą.] ◇ pl N subst poruszając(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. poruszyć.

1. *Wprawiający w ruch* [co] (1) : Głos boży iest poruszający pułtczą *WróbŻolt* 17v.

2. *Pobudzający* (1) : [w księżycu aczkolwie też iest światłość łoneczna/ wżakoż z wilgotą złączona/ y z chłodem zimná miernego/ ták iż od łońcá ma w łobie ciepłość poruszaiącą/ zaśię zimnem miernym czyni ochłodę náśieniu *Cresc* 1571 108.]

Wyrażenie: »wewnątrz poruszający« (1): S kthorego świádectwá písmá świętego náuczył sie Auguſtin í. o służebności koſcielnej ták mowić y piſać/ żeby nic nie odchodziło chwale wewnątrz poruszaiącego y wczącego Páná Bogá wżechmogącego *RejPosRozpr* b4v.

3. *Wywołujący, powodujący* [co] (2) : Hydrocele, species Hermae quam aquosam vocant, Niemoc gdy komu moſzenká ocieká álbo sie ná yádrká zbierzá nieyákie mokroſćy/ ból wielki poruszáyące. *Mącz* 160b, 242d.

Synonim: 2. *pobudzający*.

Cf **PORUSZAĆ**

MN